

РЕШЕНИЕ

№ 4046

гр. София, 16.06.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 01.06.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **11468** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 ЗУТ, във връзка с чл. 145-чл. 178

АПК.

Производството по делото е образувано по подадена от Ю. Н. П. и Н. В. П., от [населено място], чрез пълномощника си адв. Н. жалба срещу заповед № РА-30-318/12.10.2016 г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ към СО, с която се нарежда да бъде премахнат незаконен строеж „Комин – част от водоотоплителната инсталация в навес за отоплителни материали“, находящ се в имот с идентификатор № 12084.2761.35 по КККР, кв. 24 по плана на [населено място], м. Т. махала, с административен адрес [населено място], [улица], район В. – СО.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност и необоснованост на процесната заповед, като твърдят противоречие с материалните норми. Твърди, че процесния комин не би могъл да бъде определен като строеж по см. на § 5, т.38 ДР на ЗУТ. Строеж по смисъла на посочената разпоредба е навеса за отоплителни материали, а не и изградения комин. По тази причина за изграждането на комина не са били необходими строителни книжа. Неоснователно е констатираното в заповедта, че строежа е V категория. Счита, че не се явява незаконен строеж, поради което заповедта е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена. Претендират разноси.

В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител адв. Н., поддържат жалбата и молят за отмяна на заповедта.

Ответната дирекция към Столична Община е депозирала становище по жалбата, чрез

процесуалния си представител юк Г. С., с което оспорват депозираната жалба. Счита заповедта за издадена при спазване на изискванията на закона, както и при спазване на процедурните правила. Посочва, че същата съдържа всички предвидени от закона реквизити и е издадена от компетентен орган. Посочва, че се касае за строеж без необходимите строителни книжа, т.е. незаконен такъв. Не са налице предпоставките за прилагане на § 16 ДР ЗУТ. Моли за потвърждаване на оспорената заповед. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание и в представената по делото писмена защита, оспорва жалбата и моли за потвърждаване на оспорената заповед.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № РД-09-1423/05.12.2012 г., на директора на Дирекция „Общински строителен контрол” към Столична Община, кмета на Столична община е предоставил правомощия по упражняване функциите по чл. 223, ал.1 ЗУТ, да издава заповеди за премахване на незаконни строежи на основание чл. 225а, ал.1 ЗУТ и др.

Производството пред административния орган е започнало по повод постъпил сигнал, вх. № РД-94-Ж-135 от 09.12.2014 г. от М. К. И., собственик на имот, съседен на имота на жалбоподателите, с който сигнал, И. уведомява СО, район В. за извършено в имота строителство.

Жалбоподателите Ю. Н. П. и Н. В. П. са собственици на двуетажна жилищна сграда, със застроена площ от 60,59 кв.м., находяща се в [населено място], заедно с дворно място, в което е построена сградата, с площ от 502,50 кв.м., представляващо имот пл. № 35, нанесен на кадастрален лист № А-7-5-Г от неодобрения кадастрален план на [населено място], м.Р.-2, заснет през 1988 г. Това се установява от НА № 27, том I, рег. № 258, дело № 24/1999 г.

На 30.08.2016 г. е извършена проверка от служители на Столична община, район В., като констатациите са обективирани в констативен акт № 10-225а от 30.08.2016 г. В констативния акт е отразено, че в имот с идентификатор 12084.2761.35, в кв. 24 по плана на [населено място], м. Т. махала, с административен адрес [населено място], [улица], собственост на жалбоподателите, е изграден строеж „Комин – част от водоотоплителната инсталация в навес за отоплителни материали“. Посочено е, че за изградения строеж не са представени строителни книжа, т.е. няма одобрен проект, разрешение за строеж, протокол за откриване на строителна площадка и за определяне на строителна линия и ниво. Описано е от какво е изпълнен комина, като е отразено, че е пета категория строеж, съгласно чл. 137, ал.1, т.5, подт. в ЗУТ и е извършен в периода м.април-септември 2014 г., когато е изграден и навеса за отоплителни материали. Посочено е, че за навеса за отоплителни материали има издадено разрешение за строеж № III-21/17.01.2014 г., влязло в сила на 11.04.2014 г. и приложено по делото. Строежът е част от водоотоплителната инсталация, без да има строителни книжа, с което са нарушени разпоредбите на чл. 137, ал.3 и чл. 148, ал.1 ЗУТ. Към констативния протокол е приложен снимков материал.

Констативния протокол е съставен в отсъствие на собствениците на строежа. Връчен им е срещу подпис на 01.09.2016 г. Депозирали са възражение срещу констативния протокол в срок.

Със Заповед № РА-30-318/12.10.2016 г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“, направление „Архитектура и градоустройство“ към Столична община, на основание чл. 225а, ал. 3, във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2, вр. чл. 223, ал.1, т.8 от ЗУТ е наредено да бъде премахнат незаконно изградения строеж „Комин – част от водоотоплителната инсталация в навес за отоплителни материали“, находящ се в имот с идентификатор № 12084.2761.35 по КККР, кв. 24 по плана на [населено място], м. Т. махала, с административен адрес [населено място], [улица], район В. – СО, тъй като е изграден без необходимите строителни книжа – одобрени проекти и разрешение за строеж, в нарушение на чл. 137, ал.3 и чл. 148, ал.1 ЗУТ. Посочено е, че обекта е строеж от V категория, а тъй като е изграден в периода м.април-септември 2014 г., не може да бъде приложен института на търпимост, уреден в §16, ал.1 ДР ЗУТ или § 127, ал.1 ПЗР на ЗИД на ЗУТ. На жалбоподателя е даден срок от 30 дни от влизане в сила доброволно да премахне строежа.

Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 01.11.2016 г.

Пред настоящата съдебна инстанция е прието, оспорено от жалбоподателя заключение по допуснатата едночленна съдебно – техническа експертиза. Вещото лице е отразило, че процесният обект комин е част от водоотоплителната инсталация и като такъв представлява строеж по смисъла на §5, т.38 ЗУТ, като същия е резултат от извършени строително-монтажни работи по смисъла на §5, т.40 от ДР на ЗУТ. Строежът е VI категория, съгласно чл. 137, ал.1, т.6 ЗУТ. Коминът е изграден в навес за отоплителни материали, за който има издадено разрешение за строеж и който е ситуиран между гараж с работилница в имот с идентификатор 12084.2761.35 и масивни огради с височина 2,20 м към имоти с идентификатори 12084.2761.36 и 12084.2761.37. Коминът е изграден вътре в навеса и е с размери 30/40 см. и височина 4,50 м., от които 2,15 м. са от пода до покрива на навеса и 2,35 м. над нивото на покрива. Коминът се ползва за отвеждане на димни газове от котел-част от водоотоплителната инсталация, монтиран в навеса. Навесът е второстепенна постройка на допълващо застрояване и като такъв е строеж VI категория. Коминът е изграден през 2014 г. и не са открити строителни книжа. Процесният комин, разгледан сам по себе си, не засяга конструкцията на навеса и може да се приеме като вътрешно преустройство на навеса, за което по смисъла на чл. 151, ал.1, т.3 ЗУТ, действал към 2014 г. не е необходимо разрешение за строеж. Вещото лице е посочило, че комината е допустим съгласно действащите подробни градоустройствени планове, няма изискване за височина и отстояние на комината до границите на съседните УПИ.

В съдебно заседание, проведено на 26.01.2017 г., вещото лице посочва, че коминът е част от сградната инсталация и обслужва котела към водоотоплителната инсталация. Самият склад, като склад за отоплителни материали е обект от шеста категория. Коминът е изграден вътре в този обект и фактически той е част от него. Отоплителната инсталация трябва да бъде свързана, котелът с комината. Допустимо е да се правят вътрешни преустройства, за обекти от шеста категория, когато не се засяга конструкцията на сградата, не е необходимо да има строеж. В конкретния случай, не се засяга конструкцията на сградата с комината. Сам за себе си, като комин, той може да бъде изграден и може да се третира като преустройство. А във връзка с водоотоплителната инсталация, свързан към котела, което е едно общо съоръжение на инсталация, тогава представлява строеж. Сам за себе си, той не може да представлява обект. Коминът е част от нещо, не е обект.

Предвид на направеното оспорване от жалбоподателя, съдът е допуснал и изслушал

тричленна съдебно-техническа експертиза. Вещите лица, изготвили заключението, посочват, че сградата – склад за отоплителни материали, в която е изграден комина, има издадено разрешение за строеж, а сградата е изпълнена и представлява едноетажна постройка със стени от тухлена зидария и дървена покривна конструкция с обшивка от OSB плоскости и покритие от асфалтова мушама. Посочват, че изпълнението на комина не засяга конструкцията на сградата, в която е разположен, а размерите му са 30/40 и обща височина 4,50 м., като над височината му над покрива е 2,35 м. коминът представлява част от топлотехническата система, обслужваща изградените в същия поземлен имот двуетажна жилищна сграда с пристройка. Монтиран е водогреен плетен котел, свързан с изградения комин, обслужващ само отоплителната инсталация. Вещите лица посочват, че изградената инсталация не спада към тези с повишена степен на опасност, подлежащи на технически надзор от ГД „ИДТН“ и съобразно чл. 147, ал.1, т.2 за нея не се изисква одобряване на инвестиционен проект за издаване на разрешение за строеж. Тъй като изграждането на комина не засяга конструкцията на постройката, изпълнението му може да се отнесе към понятието „текущ ремонт“, дефинирано в т.43, §5 от ДР на ЗУТ. Вещите лица дават заключение, че коминът не представлява строеж по смисъла на §5, т.38 ДР на ЗУТ и за него не следва да бъде определяна категория.

В съдебно заседание, проведено на 01.06.2017 г., вещите лица посочват, че комина представлява елемент от отоплителната система и сградите в имота. Възможно е комина да е изграден по-късно от отоплителната инсталация. Според данните инсталацията и комина са изградени 2014 г. Ремонта се отнася към постройката, тъй като е свързан с направа на отвор в обшивката на покрива без да се засяга конструкцията на постройката. Отоплителната инсталация без комина не може да функционира. Комин, представляващ част от отоплителната инсталация, може да се извършва без разрешение. Разрешение за строеж се издава за строежа, а комина не е посочен в строежа, отоплителната инсталация е вътрешна.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № РА-30-318/12.10.2016 г., представляваща индивидуален административен акт, издадена от Директор на Дирекция „Общински строителен контрол“, направление „Архитектура и градоустройство“ към Столична община, с която е наредено премахването на незаконен строеж „Комин – част от водоотоплителната инсталация в навес за отоплителни материали“, находящ се в имот с идентификатор № 12084.2761.35 по КККР, кв. 24 по плана на [населено място], м. Т. махала, с административен адрес [населено място], [улица], район В. – СО.

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, от легитимирани лица, адресати на заповедта за премахване, поради което е процесуално допустима.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При

преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е основателна.

По съответствие на заповедта с процесуалните правила:

Оспорената заповед е издадена от Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” към СО, на основание чл. 225а, ал. 1, във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, според която норма – кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице, издава заповед за премахване на незаконни строежи от четвърта до шеста категория, когато строежът се извършва в несъответствие с предвижданията на действащия подробен устройствен план и без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. Доколкото спорният по делото въпрос е дали коминът представлява строеж по смисъла на §5, т.38 ЗУТ то и не може към момента да се определи неговата категория. По делото обаче е установено, че в случай, че се приеме, че представлява строеж, то същия е VI категория, съгласно чл. 137, ал.1, т. 6 от ЗУТ, поради което и издалия заповедта орган се счита за компетентен за издаването ѝ.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган - Директор на Дирекция” Общински строителен контрол”. Функции да издава заповеди за премахване на незаконни строежи на основание чл. 225а ЗУТ, са му предоставени със Заповед № РД-09-1423/05.12.2012 г. на кмета на Столична община, издадена на основание §1 ал.3 от ДР на ЗУТ. Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания. Посочен е издателят на заповедта, адресатът, строежът, по отношение на който е наредено премахване, индивидуализиран е имота, в който е извършено строителството. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат както в самата заповед, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка. При издаването ѝ са спазени специалните административно-производствени правила по ЗУТ. При издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателите в производството по издаване на оспорената заповед. Производството пред административния орган е започнало с подаване на сигнал за извършено незаконно строителство. Проведена е процедурата по чл. 223 ЗУТ, като комисия е посетила имота, в който е изграден строежа, а констатациите от проверката са описани в констативен акт № 10-225а от 30.08.2016 г. Именно този констативен акт е станал и основание за издаване на процесната заповед. По делото се установи по несъмнен начин, че препис от констативния акт е връчен на жалбоподателите, които да упражнили правото си на възражение. От описаната по-горе подробно фактическа обстановка, свързана с издаването на заповедта е видно, че административният орган е спазил специфичната, предвидена в чл. 225, ал. 3 от ЗУТ процедурата по констатиране на незаконно строителство. При издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение,

ограничавашо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

Безспорно по делото се установява, че процесният обект представлява комин, който е част от водоотоплителната инсталация, изградена в навес за отоплителни материали. Също безспорно е, че имота, в който е изграден комина заедно с навеса, представлява имот с идентификатор № 12084.2761.35 по КККР, кв. 24 по плана на [населено място], м. Т. махала, с административен адрес [населено място], [улица], район В. – СО и е собственост на жалбоподателите. Безспорно е, че навеса, в който е изграден комина, представлява склад за отоплителни материали, за който има издадено разрешение за строеж № III-21/17.01.2014 г., влязло в сила на 11.04.2014 г. Безспорно се установя и че комина е изграден заедно с отоплителната инсталация през 2014 г.

Спорен по делото е въпросът дали обектът представлява строеж по смисъла на §5, т.38 ЗУТ, за изграждането на който са необходими строителни книжа в това число одобрени инвестиционни проекти и разрешение за строеж. За отговора на тези въпроси, съдът е допуснал изготвянето на едночленна, оспорена от жалбоподателите и тричленна експертиза. Легално определение на понятието строеж се съдържа в § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ – „Строежи“ са надземни, полуподземни, подземни и подводни сгради, постройки, пристройки, надстройки, укрепителни, възстановителни работи, консервация, реставрация, реконструкция по автентични данни по смисъла на чл. 74, ал. 1 от Закона за културното наследство и адаптация на недвижими културни ценности, огради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, благоустройствени и спортни съоръжения, както и техните основни ремонти, реконструкции и преустройства със и без промяна на предназначението.

От заключението на вещото лице допусната едночленна съдебно-техническа експертиза се установява, че процесният обект комин е част от водоотоплителната инсталация и като такъв представлява строеж по смисъла на §5, т.38 ЗУТ, като същия е резултат от извършени строително-монтажни работи по смисъла на §5, т.40 от ДР на ЗУТ. Коминът е изграден вътре в навеса и е с размери 30/40 см. и височина 4,50 м., от които 2,15 м. са от пода до покрива на навеса и 2,35 м. над нивото на покрива. Коминът се ползва за отвеждане на димни газове от котел-част от водоотоплителната инсталация, монтиран в навеса. Навесът е второстепенна постройка на допълващо застрояване и като такъв е строеж VI категория. Вещото лице е посочило, че комина е допустим съгласно действащите подробни градоустройствени планове, няма изискване за височина и отстояние на комина до границите на съседните УПИ. Сам за себе си, той не може да представлява обект.

А тричленната експертиза установява, че сградата – склад за отоплителни материали, в която е изграден комина, има издадено разрешение за строеж, а сградата е изпълнена и представлява едноетажна постройка със стени от тухлена зидария и дървена покривна конструкция с обшивка от OSB плоскости и покритие от асфалтова мушам. Посочват, че изпълнението на комина не засяга конструкцията на сградата, в която е разположен, а размерите му са 30/40 и обща височина 4,50 м., като над височината му над покрива е 2,35 м. коминът представлява част от топлотехническата система, обслужваща изградените в същия поземлен имот двуетажна жилищна сграда с пристройка. Отразяват, че изградената инсталация не спада към тези с повишена степен на опасност, подлежащи на технически надзор от ГД „ИДТН“ и съобразно чл.

147, ал.1, т.2 за нея не се изисква одобряване на инвестиционен проект за издаване на разрешение за строеж. Тъй като изграждането на комина не засяга конструкцията на постройката, изпълнението му може да се отнесе към понятието „текущ ремонт“, дефинирано в т.43, §5 от ДР на ЗУТ. Вещите лица дават заключение, че коминът не представлява строеж по смисъла на §5, т.38 ДР на ЗУТ и за него не следва да бъде определяна категория. Ремонта се отнася към постройката, тъй като е свързан с направа на отвор в обшивката на покрива без да се засяга конструкцията на постройката. Отоплителната инсталация без комина не може да функционира. Комин, представляващ част от отоплителната инсталация, може да се извършва без разрешение.

Съдът обаче намира, че по спорния въпрос по делото не е налице съществено противоречие в двете заключения. Това е така, тъй като и вещото лице по едночленната експертиза и трите вещи лица по тричленната експертиза заявяват, че комина разгледан сам по себе си, не засяга конструкцията на сградата, в която е изграден, а именно навес за отоплителни материали и може да се приеме като вътрешно преустройство на навеса, за което преустройство не се изисква нито одобряване на инвестиционни проекти, нито разрешение за строеж. Това е така, тъй като изграждането на комина е станало чрез изрязване на отвор в обшивката на дървената покривна конструкция, без обаче да се засяга самата конструкция. Освен това, доколкото и четирите вещи лица посочват, че изграждането му може да се приеме като преустройство или текущ ремонт, за които не се изисква разрешение за строеж, няма основание съдът да приеме друго и да счете, че изграждането на комина е строеж по смисъла на ЗУТ, за което се изисква разрешение от компетентните органи. Още повече, че като част от отоплителната инсталация, комина не може да съществува самостоятелно, а пък за нейното изграждане, доколкото не спада към тези с повишена степен на опасност, не се изисква одобряване на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за строеж. В крайна сметка,

Съдът намира, че комина сам по себе си не е строеж по смисъла на § 5, т. 38 ДР на ЗУТ. В разпоредбата на чл. 137 ЗУТ в зависимост от характеристиките, значимостта, сложността и рисковете при експлоатация строежите същите са категоризирани в шест категории. Шеста категория са - строежите по чл. 54, ал. 1 и 4 и чл. 147, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 6 ЗУТ. Нито една от тези разпоредби не посочва комина като самостоятелен строеж. В оспорената заповед, органа е посочил, обекта е строеж от V категория, като е приел, че представлява строеж от допълващото застрояване. В процесния случай от административния орган не са изложени каквито и да е съображения защо приема, че процесния „комин - част от водоотоплителната инсталация, изградена в навес за отоплителни материали“ е строеж и то V категория представляващ допълващо застрояване. Приел е, че е част от водоотоплителна инсталация, изградена в навес. От една комина е изграден в навеса, за което изграждане е налице издадено разрешение за строеж. А от друга е част от водоотоплителна инсталация, за която вещите лица по тричленната експертиза посочват, че за изграждането ѝ не са необходими инвестиционни проекти. в случай, че органът е счел, че цялата отоплителна инсталация е била изградена без необходимите за това документи, то е следвало обект на заповедта да е водоотоплителна инсталация в нейната цялост, а не една част от нея, без която тя не може да функционира, както и комина сам по себе си не може да изпълнява предназначението си. В крайна сметка, доколкото обекта на заповедта не е цялата отоплителната инсталация, от която е част

комина, той сам по себе си не е строеж и за него не изисква разрешение за строеж. След като комина не е строеж, то за неговото изграждане не е необходимо разрешение за строеж и същото няма как да бъде незаконен строеж изграден без строителни книжа.

Предвид изложеното, съдът счита, че ответния орган не е спазил материалния закон при издаване на процесната заповед, като е разпоредил премахването на комин - част от водоотоплителната инсталация, изградена в навес за отоплителни материали, поради това, че същия е изграден без строителни книжа - одобрени проекти и издадено разрешение за строеж, без такива да са необходими. По тези съображения жалбата следва да бъде уважена.

По разноските:

На жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 650,00 лв., 300, 00 лв. за депозит за вещото лице, 300,00 лв. за депозит за тройна експертиза и 10,00 лв. за държавна такса или общо 1 260,00 лв. ответникът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, но съгласно чл. 8, ал.2, т.1 Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, за дела по ЗУТ минималния размер е 600,00 лв., а договореното и платено от жалбоподателя е 650,00 лв., което е дори под обичайния и подходящ с оглед предмета и фактичестката сложност на делото, размер.

С оглед изхода на делото на ответника не се дължат разноски.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, II отделение, 59 състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РА-30-318/12.10.2016 г. на директора на Дирекция „Общински строителен контрол“ към СО, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж „Комин – част от водоотоплителната инсталация в навес за отоплителни материали“, находящ се в имот с идентификатор № 12084.2761.35 по КККР, кв. 24 по плана на [населено място], м. Т. махала, с административен адрес [населено място], [улица], район В. – СО.

ОСЪЖДА Столична Община **ДА ЗАПЛАТИ** на Ю. Н. П. и Н. В. П., от [населено място], ж.к Л.-1, [жилищен адрес] п. 15 сумата от 1260,00 лв., представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение, депозит за вещи лица и държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: